

از : دکتر احمد اردو بادی

هدف نداشتن ، موجب پوچی و بی معنی بودن زندگی و انگیزه سر شنگی است . بیش ازده سال گذشت و دیگر بار گذرم به شهر زوریخ افتاد و اتفاقا روزی رسیدم که در « مؤسسه کارل گوستا ویونگ » که در حال حاضر بیش از یکصد و هفتاد روانکاو راتریت میکند ، آغاز سال تحصیلی راجشن گرفته بودند من نیز شرکت کردم و با چند نفر از استادان راهنمای صحبت کردم ولی هیچکدام را انسانی تر از خود یونگ نیافتم ده سال پیش بود که او را در منزل شخصیش در « کوست - ناخت » ملاقات کردم .

کتابی که در معرفی افکار و مکتب او نوشته بودم با ترجمه « تست تداعی معانی » او که به پارسی برگردانیده بودم با وهدیه کردم من از

بیماری

قرن ما،

بی

مدھبی

است

برخورد مولوی و شمس سخن گفتم و او گفت اگر «گورو»ی خود را یافته اورا پیروی کن (گورو رادرزبان هندی به معلم -پیر- مرشد و بیان راهنمای روحی گویند) .

یونگ و استادش پروفسور «یوجن بلویلر» بودند که با خواندن کتاب « تعبیر رویا » نوشته فروید به افکار او علاقه مند شدند و فروید را معرفی و مشهور کردند .

از سال ۱۹۱۲ یونگ رشته تقلید فروید را بگستالت و پای در راه خودشناسی گذاشت آثار او بویژه مطالعاتش درباره بیماری مدهش «شیزوفرنی = جنون » بسیار معتبر و پیشرو است و او بود که برخلاف فروید که این مسئله را به کناری گذاشته بود راه روان درمانی این بیماری را معرفی کرد آثار و یافته های او بسیار وسیع و گسترده است.

درون گرانی و برون گرانی

از طبقه بندی های مختلفی که از شخصیت گرده اند ، طبقه بندی یونگ در عین سادگی جامعیت دارد وی مردمان را به دو دسته درون گرا و برون گرا تقسیم بندی میکند .

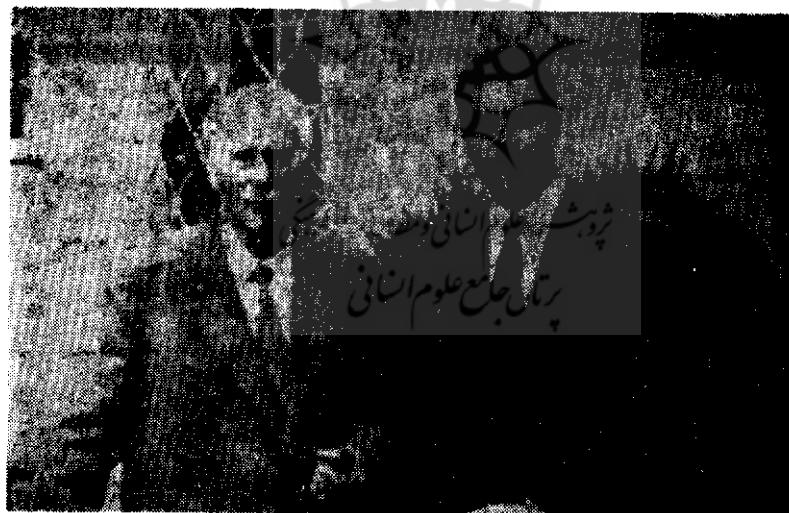
درون گرا بیشتر به خود جهان درونی خود - ارزش های معنوی و هنری و روحانی معتقد است و معاشرت وی و تماس او با جهان خارج محدود است .

در حالی که برون گرا بیشتر در تماس با جهان خارج است ، معاشرتی است از تنهائی میهر اسد و میگریزد و بیشتر اوقات خود را بادیگران میگذراند .

درون گرائی و برون گرائی هر چند برپایه وراثت - سرشت - تربیت و ارزش شخصی و واکنش نسبت به محركات درونی و خارجی پدیدمی‌آیند بهر تقدیر باید تاحدودی درحال تعادل باشند .

درون گرائی مبالغه آمیز به دوری از واقعیت و برون گرائی مبالغه آمیز به تهی بودن جهان درونی شخص وغنى آن میانجامد و می‌باید که بین این دو تعادلی برقرار کیم
در پشت نقاب

پرسنا ماسک و نقابی بود که بازیگران روم قدیم به چهره میزدند تا معرف نقشی که بازی میکنند باشد .

نویسنده مقاله با پروفسور یونگ

پروفسور یونگ معتقد شد که در موارد مختلف ماماسک هائی را بکار میبریم که قیافه حقیقی و واقعی خود را از دیگران و خویشتن مخفی

نگاهداریم فروشنده‌ای که ماسک حسن خلق به‌چهره میزند تا با مشتری کنار آید زیر دستی که بله قربان‌گویان اصالت فردی خود را با خاطر وضع و مقام پنهان میدارد همه ماسک‌های مختلفی را بکاربرد اند، از نظر بهداشت روانی ماسک‌های کاذب اجازه نمیدهد که چهره واقعی شخص (شخصیت حقیقی او) رشد و تکامل یابد و بدقواره و بدچهره می‌شود و بالاخره این «دور وئی» به کشمکش و بیماری روانی فردی یا گروهی درمی‌آید وظیفه ما اینست که با مراعات اصول اخلاقی و روابط متقابل بادیگران چهره واقعی خود را بشناسیم و بدان اجازه تجلی دهیم،

ضمیر ناخود آگاه گروهی

یکی از کشفیات بزرگ فروید شناخت ضمیر ناخود آگاه بود که در قدم اول برای دسترسی به خاطرات واخورده شده و فراموش شده در آن کام نهاد و سپس اطلاعات بیشتری از این جهان بزرگ که بر زندگی ماجیرگی دارد بمداد دارد.

پرفسور یونگ بر اثر سالیان درازی که در معالجه بیماران و تعبیرهای رویاهای آنان گذراند و با مطالعه علم الاساطیر و فولکور معتقد به وجود ضمیر ناخود آگاه گروهی شد شناخت این قلمرو و ضمیر را در فرد آگاهی آن را در بررسی افساره‌های پریان فوکلور و علم الاساطیر اصل بزرگی در خودشناسی دانست و بالاخره به این نتیجه رسید که از این طریق است که همه انسانها به «مبداء» ارتباط دارند و ارتباط با این مبداء و شناخت ظواهر

ضمیر ناخودآگاه گروهی در شخص مراحل نهائی «خودشناسی» و «خودبایی» ووصول به «کل» شخصیت فرد را موجب مشود و مارا به «ابدیت» و «بی نهایت» مربوط می‌سازد.

فردیت

پروفسور یونگ ملاحظه کرد که دو سوم از بیمارانی که از سراسر جهان به او مراجعه می‌کنند افراد تحصیلکرده موفقی هستند که یک درد بزرگ یعنی «پوچی» و «نامفهومی» و بی معنی بودن زندگی آنها را رنج میدهد متناسبانه در تجربه شخصی نیز به این پدیده در ایران بر خورد کرده‌اند.

مجموعه آنچه یونگ از تجارب شخصی و «سفر درونی» که خود به عهده گرفته بود وفاتح بازگشته بود اینست که، حقیقت را از تضاد آن می‌شناسیم نور را از ظلمت و زندگی را از مرگ و شخصیت ما کامل نمی‌شود مگر آنکه به «سایه» یا ظلمات روح خود نیز دسترس پیدا کنیم و تضادهای درونی خود را بخوبی بشناسیم و بجای آنکه آنها را از کویی کرده و اخورده سازیم در ضمیر ناخودآگاه فردی و گروهی خود آنها را بشناسیم و ببابیم و مکمل قرار دهیم و در این راه شناسائی باید بدانیم که محکوم به آزادی و گزینش هستیم و از آن آزادی وندائی که مارا به پژوهش جست‌وجو و امیدارد گزیری نداریم.

علاوه آنکه در نظر یونگ بیماری قرن ما از دست دادن «منذهب» بمعنی عام آنست.

مطلوب آنست که در اثر تکولوژی و جمود تعالیم و کوتاه نظری

و تعصیب بشر قرن بیستم «لامذهب» است و سرگشته در جست و جوی روح خود است و تامذهبی نیابد آسایشی ندارد و در این راه باید بتواند «هدف»‌ی داشته باشد و بی‌مذهبی لامحاله پوچی و بی‌معنی بودن زندگی را موجب می‌شود و داشتن هدف و آرمان به زندگی «مفهوم» و «معنی» می‌بخشد و آنکس که با شجاعت گام در راه خودشناسی گذاشت به خداشناسی می‌رسد و در مرحله آخر به «تکامل نفس» و «فردیت» خود واصل می‌گردد.

از سخنان امام صادق (ع)

ایمان همواره با استقامت و پایداری همراه است کسی
که ایمان دارد استقامت دارد خواه مرد باشد یا زن و کسی که
استقامت ندارد ایمان ندارد چه مرد و چه زن
از سخنان حضرت محمد (ص)

پیوند خویشان و نیکخوئی و خوش‌همسایگی شهرها
را آباد کند و عمر را فزونی دهد و از مرگ بد جلو
پیوند خویشان عمر را فزونی دهد و از مرگ بد جلو
گیری کند.